

GLAS ŽUPNIJ

FEBRUAR 2022

SOSTRO - SV. LENART

JAVOR - SV. ANA

HODITI SKUPAJ

Tadej, diakon

Sinoda – syn (skupaj) / hodoss (hoditi) iz grščine.

Verjetno ste že slišali, da nas papež Frančišek s sinodo vabi, da hodimo skupaj in povemo, kakšno Cerkev želimo. Najprej nekaj o poti: sam Jezus je bil venomer »na poti«, prav tako Pavel, morda prav zato imenovan »apostol narodov«. Učenca sta Jezusa prepoznala »na poti« v Emavs in Jezus je učence klical s preprostim: »Hodi za menoj!« Na tej poti odkrivanja »jutrišnje Cerkve« bi bilo dobro, če prej vzpostavimo odnos do »včerajšnje«, od katere se »poslavljam«. Namreč takšna je bila, ker jo je takšno »zahteval« čas, zato to ni slaba Cerkev in jutrišnja zato ne bo »boljša«, bo pa drugačna, primerna času, v katerem smo in bomo.

Najboljšo primero o tem, kaj je sinoda, pa je podal nadškof Turnšek: »To je tako... kot v primeru, ko pacient (ljudstvo) pride k zdravniku (duhovnik). Zdravnik ne more postaviti diagnoze, če mu pacient ne pove, kaj ga boli, zato smo vsi povabljeni, da povemo, kaj čutimo v odnosu do Cerkve. V Rimu se bodo zbrali različni »zdravniki« (liturgiki, pastoralisti, moralisti...), ki bodo skušali poiskati »zdravila«, nato pa se bomo skupaj »zdravnik« in »pacienti« odločili, katero »zdravilo« je najbolj primerno.«

Primeri ni kaj dodati, morda samo še del molitve za uspeh sinode, saj bodo še tako dobri načrti brez Boga propadli.

Pred Teboj smo, Sveti Duh, zbrani v Tvojem imenu. Bodi doma v naših srcih, daj, dav Tebinajdemo svojo edinstvo, da bomo lahko skupaj hodili večnemu življenju naproti in se ne bomo oddaljili od poti resnice in od pravičnosti.

KRIŽNA ZNAMENJA

KRIŽNO ZNAMENJE PRED ŽUPNIŠČEM

Cerkev sv. Lenarta, ki je obstajala pred sedanjo, je stala sredi pokopališča, nasproti župnišča. Dolga je bila skoraj 20 m, široka pa nekaj več kot 8 m. Velikonočni potres leta 1895 je to cerkev močno prizadel in razmajal. Leta 1897 so začeli graditi novo cerkev, sedanjo. Ostalo je še pokopališče do leta 1931, ko so le tega preselili na novo, zdajšnjo lokacijo. Prostor pa kjer je stala cerkev in pokopališče, se je spremenil v travnik.

Na travniku ni bilo nobenega znamenja, ki bi pričalo o svetosti tega kraja.

Na dolgoletna prigovarjanja dekana Alojza Grebenca, so člani Gospodarskega sveta in ključarji pod vodstvom Janeza Moškriča, tako leta 2018, ob 120-letnici župnijske cerkve, postavil na

travniku križ, ki stoji približno na mestu, kjer je bil nekoč prezbiterij stare cerkve. Križ je izdelal ključar Janez Jager iz Zavoglja. Podstavek, na katerem stoji križ in je na njem letnica 1868, je iz starega pokopališča na tem mestu in se ga je leta 1931 preneslo na novo pokopališče. Po ustnem izročilu, kje je zakopan na novem pokopališču, se ga je našlo, ko se je popravljalo počeno cev. Korpus – telo Jezusa Kristusa, je že pred leti kupil mežnar Tone Osterman in je bil spravljen v cerkvi nad zakristijo.

Križ je 2. 9. 2018 blagoslovil monsinjor, ljubljanski nadškof in metropolit Stanislav Zore.

HVALA, NEZNANI PRIJATELJ

Lojze Grčman

Ondan sem imel v službi podaljšano bivanje. Moja naloga je bila hkrati izziv in razlog za nekaj treme, tiste, ki te še malo spodbudi, da izpelješ bolje, ter morda tudi drobec živčnosti, da bo šlo vse po zamislih. Saj veste, vselej gre lahko kaj narobe. Ali pa veliko.

Ko sem svojo obveznost zadovoljno odključal, je z mojih ramen padlo kar nekaj bremena. V pisarni sem bil sam, snel sem masko in jo položil ob računalnik. Pogled na uro mi je tedaj nedvoumno sporočil: ojoj, podvizati se bo treba na avtobus. Ekspresno sem spakiral računalnik in nekaj malenkosti ter se odpravil na bližnjo postajo. Na srečo sem bil še pravočasen, odprejo se vrata, moja zadrega pa se večja vsako sekundo potencira, ker maske ne najdem ne v desnem

žepu, kjer jo imam ponavadi, ne v levem, ne v stranskem ...

Ostala je na mizi. Voznik čaka trenutek, dva, nato mi pomigne, daj vstopim. Ko mu v najkrajšem mogočem stavku opišem zagato, seže nekaj v podpalubje svojega delovnega prostora, privleče ven vrečico z modrimi maskami in mi ponudi eno: „Izvolite.“

Tako me je rešil kakega polurnega postopanja po ne ravno prijetno toplem središču mesta na dan, ki je bil že tako ali tako predolg. Žal v tistem hipu nisem imel pri sebi niti primerne kovanca, ki bi ga na končni postaji moj dobrotnik lahko zamenjal za kavo. Ko sem se mu iskreno zahvalil, je le zamahnil z roko. Ne bi mu bilo treba podariti maske. Gladko in več kot upravičeno bi me lahko poslal z avtobusa. A je storil dobro delo v najbolj originalni izvedbi. Brez povratne usluge. Hvala, neznani prijatelj.

BLAŽEV ŽEGEN

Marjeta Birk

Dan po svečnici, 3. februarja goduje sv. Blaž., škof in mučenec. Na ta dan verniki lahko prejmemo zakramental, poseben 'blagoslov sv. Blaža'. Duhovnik ali diakon vzame dve sveči, zvezani v obliki križa, ju približa vratu tistega, ki želi prejeti Blažev blagoslov, in pri tem moli: "Na prošnjo svetega Blaža, škofa in mučenca, naj te Bog varuje boleznih grla in vsakega drugega zla. Vimenu Očeta in Sina in Svetega Duha."

Sveti Blaž je mogočen priprošnjik ne samo za boleznih grla in vratu, k njemu se zatekajo tudi živinorejci zaradi legende, da so svetnika ljubile tudi divje živali. Je eden od 'štirinajstih zavetnikov v sili', ki so jih verniki v stiskah poznega srednjega veka, ko so razsajale kužne bolezni, začeli častiti in se k njim zatekati. Živel je v drugi polovici tretjega stoletja in umrl krute smrti okoli leta 316. Legenda, ki se opira na zgodovinsko jedro, pripoveduje, da je bil sveti Blaž najprej zdravnik. Zaradi njegovega zgledega življenja in velike ljubezni do bolnih, revnih in potrebnih, so ga ljudje izvolili za škofa v Sebastii v Armeniji. Izkazal se je kot dober dušni zdravnik in skrben pastir. Ko je začel cesar Licinij preganjati kristjane, se je umaknil v samotno votlino globoko v gozdu, kjer so mu divje zveri postale prijateljice in zanj skrbele. Tam je goreče molil za zaupano mu ljudstvo. Licinijevi ljudje so ga nekoč, ko so prišli v te gozdove loviti, odkrili in ga

odvlekli v mesto. Na poti so mu jokajoči verniki prinašali bolnike, ki jih je pred očmi vojakov ozdravljajal. Med temi je bil tudi edinec neke vdove, ki se mu je med jedjo v grlo zapičila ribja kost tako, da je ni bilo mogoče odstraniti. Otroku je grlo oteklo in začel se je dušiti. Svetnik je z molitvijo ozdravil dečka in ga vrnil njegovi materi, sam pa šel v trpljenje in mučeniško smrt.

Ob Blaževem »žegnu« se mi samo po sebi ponuja razmišljanje o veri, zaupanju in zatekanju k priprošnjikom, saj se ob njem hitro ponuja frazem »to je blažev žegen«. Slovar slovenskih frazemov ga razlaga tako: "Biti blažev žegen pomeni biti nekoristen, neučinkovit in hkrati biti neškodljiv. Pomen naj bi sprva označeval nekoristno in neučinkovito zdravilo, danes pa se nanaša na vse, kar naj bi bilo nekoristno in neučinkovito na splošno." Danes vemo, da na bolnika lahko pozitivno vpliva tudi placebo in da je učinek zdravljenja odvisen tudi od zaupanja v zdravilno moč zdravila. Najtežje bo človeku,

ki ničemur, nikomur in v nič ne verjame, ki ničemur in nikomur ne zaupa. Morda tak človek lahko zaupa in verjame le sebi. A to lahko traja le tako dolgo, dokler ne naleti na svojo krhkost in nemoč. Spominjam se pogovora s kirurgom pred operacijo. Bila sem mirna, ker sem zaupala v njegovo strokovnost in usposobljenost. Nedavno sem bila priča dogodku, ko je oče »prinesel naokoli« svojega še ne triletnega otroka. Ko ga je otrok začudeno pogledal in naslednji hip začel jokati, mu je oče pojasnil: »Vidiš, nikomur ne smeš zaupati.« Streslo me je. Je to ustrezen način vzgoje? Kako bo ta otrok živel, če ne bo mogel zaupati očetu? Vem, otroka je potrebno pripraviti na pasti življenja, a starši so prvi, ob katerih naj se človek počuti ljubljen in varen. Slišalo se je, da je kdo od staršev svojega otroka pošiljal k verouku zgolj z mislijo, saj mu ne bo škodovalo... Je lahko moja vera nekoristna, neučinkovita in neškodljiva? Če gledam le s

svojimi zemeljskimi očmi, je moj takojšen odgovor »ne«. Zaradi moje vere živim v občestvu, v katerem se medsebojno duhovno in duševno podpiramo, v katerem sem doživela že neskončno radostnih trenutkov in tolažbe. Zaradi nje se razvijam osebno, duševno in duhovno, verjamem, v dobrem. Zaradi nje nisem nikoli sama. Vedno je ob meni On v katerem živimo, se gibljemo in smo, v katerega lahko zaupam in se mu izročam. Neškodljiva? Ne, moja vera je lahko škodljiva. Kadar sem zavarovana le v svoj prav in ne dopuščam skupnega iskanja resnice in Resnice, lahko naredim veliko gorja. Spomnimo se le križarskih vojn...

V stiski in boleznih se povezujemo v prošnjah in molitvi drug za drugega, povezujemo se z angeli, sv. Marijo in drugimi svetniki, ki že gledajo Božje obličje. Kaj ni že to v našo duševno in duhovno korist, če tudi se telo ne ozdravi? Jezus vsakomur od nas pravi: »Tvoja vera te je rešila.«

Ne pozabimo v veselju
trpljenja, da nas sreča ne
pohujša.

Tolažimo se v trpljenju s
prihodnjim veseljem, da ne
obupamo.

(A. M. Slomšek)

BLAGOR NAM

Joži in Matija

V Svetem pismu piše:

»Ko je tisti čas Jezus zagledal množice, se je povzpел na goro. Sédel je in njegovi učenci so prišli k njemu. Odprl je usta in jih učil:

»Blagor ubogim v duhu, kajti njihovo je nebeško kraljestvo.

Blagor žalostnim, kajti potolaženi bodo.

Blagor krotkim, kajti deželo bodo podedovali.

Blagor lačnim in žejnim pravičnosti, kajti nasičeni bodo.

Blagor usmiljenim, kajti usmiljenje bodo dosegli.

Blagor čistim v srcu, kajti Boga bodo gledali.

Blagor tistim, ki delajo za mir, kajti imenovani bodo Božji sinovi.

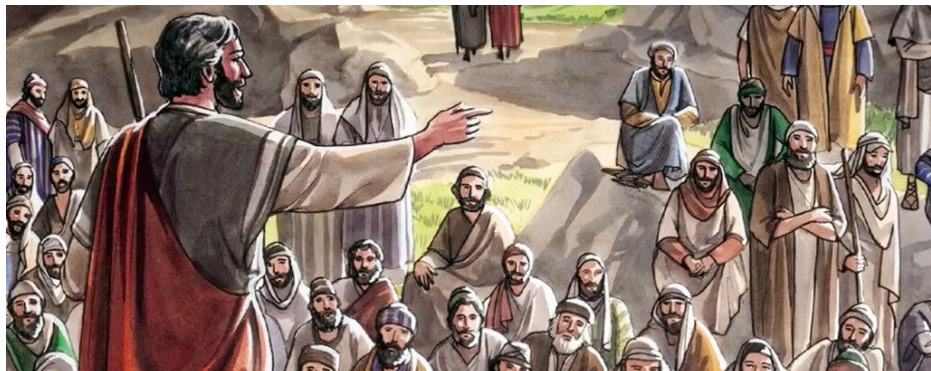
Blagor tistim, ki so zaradi pravičnosti preganjani, kajti njihovo je nebeško kraljestvo.

Blagor vam, kadar vas bodo zaradi mene zasramovali, preganjali in vse húdo o vas lažnivo govorili.

Veselite in radujte se, kajti vaše plačilo v nebesih je veliko.«
(Mt 5,1–12)

V preteklem letu smo se pri zakonski skupini pogovarjali o blagrih. Kako naju nagovarjajo in vzpodbujajo. Ta zapis je najin pogled in kako si jih midva razlagava. Blagri so nama dani kot program/vodilo za krščansko življenje, ki pa je ravno v nasprotju s trenutno miselnostjo tega sveta. So nekakšna razlaga oziroma komentar h glavni zapovedi: ljubezni do Boga in bližnjega. So nama kot pomoč kako postati dober kristjan, saj nama Jezus v njih naroča kako živeti in delati, čeprav je to navadno nasprotno temu, kar dela svet. Ampak z ravnanjem po blagrih lahko spreminjava svoje srce in spoznavava darove svetega Duha.

Ob prvem blagru sva se zavedala, da sva nemočna brez Boga in da naju le zaupanje vanj pripelje v nebeško kraljestvo. Torej, če zaupava, potemsvalahkomirna, mirnavsrcu. Z drugim blagrom sva dobila zagotovilo, da naju Jezus nikoli ne bo zapustil, tudi v najtežjih trenutkih. Vendar pa morava tudi sama dopustiti, da nama pomaga. In da ne smeva obsedeti v žalosti,

ko pride, ampak da greva naprej in poskusiva popraviti / narediti boljše / narediti dobro delo. Za krotkost, ki je predstavljena v tretjem blagru, sva razumela, da ne pomeni pohlevnosti, ampak da označuje tistega, ki drugega ne želi obvladati, ponižati in na slepo uveljavljati svoj prav. Pomeni, da sva si enakovredna. Lahko sva krotka, vsak zase, vendar duhovno močna, ker je z nama Bog.

V četrtem blagru naju Jezus uči naj živiva pravično in pošteno. Najinim otrokom ne rečeva, ko gredo od doma "bodi priden", ampak "bodi pošten". Le vera naju bo rešila iz stanja krivic. Bog pa nama bo največji sodnik ob koncu najinega časa. Ob petem blagru sva začutila, da je usmiljenje samo srce Boga! Če sva usmiljena, mi drugi odpusti. In ko mi odpusti, prejmem odpuščanje. In takrat pride mir v moje srce. Pri šestem blagru sva razmišljala, da Bog lahko prebiva le v čistem srcu. In da oči oz. najin pogled lahko razkrije, kaj je v srcu skrito. Svoje srce pa lahko s pogledom tudi umaževa. Takrat je prav, da ga 'umijeva', greva k spovedi. Takrat sva potem spet čista v svojih mislih, besedah in dejanjih. Takrat tudi v drugih spet lažje zagledava božjo podobo. Ob sedmem blagru sva se pogovarjala, da vse kar nosiva v srcu, prenašava na druge. Lahko je to mir ali pa nemir. In ugotovila sva, da morava biti za mir vedno dejavna, vsak dan se morava

truditi, da ga doseževa. Ob tem sva se spomnila na pesem, ki nosi pomembno sporočilo: "Pojdi v popolnem miru, hodi vedro, jasno, mirno. Saj imaš zagotovilo, da Gospod povsod te spremljal bo."

Zadnja dva blagra sta se nama zdela vsebinsko povezana. Spomnila sta naju na svetnike, ki so to pričevali s svojim življenjem. In da so ti svetniki lahko tudi kdo, ki živi ali je živel z nami. Tudi midva lahko vsak dan pričujeva o Jezusu ... s svojim življenjem in ravnanjem. To pa ni vedno lahko. Velikokrat se zgodi, da ne doseževa tega, kar si želiva. Vendar, blagor nam, ker imamo blagre.

STATISTIKA ALI KO ŠTEVILKE SPREGOVORIJO

Aleš, župnik

V teh dneh se je ob izidu Letnega poročila Katoliške cerkve v Sloveniji zelo veliko govorilo in pisalo po različnih medijih. Biti zaskrbljen, držati se za glavo, modrovati kaj in kako, iskati izgovore in opravičila ...? Številke zagotovo nekaj pokažejo, vendar ali pokažejo vse.

Spremeniti bo potrebno marsikaj, saj številke niso vedno pravi pokazatelji. O tem lahko priča že podatek, da je v Sloveniji 71,48 odstotni delež katoličanov, pa vsi vemo, da številke nedeljnikov tega deleža nikakor ne dosežejo. Spremeniti bo potrebno katehezo (verouk), saj vemo, da katehisti in katehistinje v eni uri na teden lahko zelo malo dosežejo. Sprejeti bo potrebno realno stanje, da se mora vsak sam odločiti za Kristusa in Cerkev ter sprejeti, da Kristusa brez Cerkve ni, kakor tudi Cerkve brez Kristusa ni. Sprejeti bo potrebno dejstvo, da se vera staršev prenaša na njihove otroke. Res je tudi, kot pravi stari pregovor: »Po duhovnikih vera gor, po duhovnikih vera dol!«, vendar ali hodim v cerkev zaradi duhovnika, tradicije ali osebne vere v Troedinega Boga?

Kot pravi avtor članka na Domovina.je, bo Cerkev morala prepričati ljudi z vsebino, da jim pestra ponudba alternativnega sodobnega sveta ne more dati odrešenja po Jezusu Kristusu, edinem Božjem Sinu. Vsak pa se bo odločil, ali bo to sprejel ali ne.

KORONA KRIZA RAZPOLOVILA ŠTEVILO NEDELJNIKOV TER DRASTIČNO ZMANJŠALA ŠTEVILO KRSTOV IN CERKVENIH POROK

Vir: domovina.je

Če so negativni trendi v cerkveni statistiki minulih let koga skrbeli, se ob zadnjih podatkih iz Letnega poročila Katoliške cerkve v Sloveniji najbrž drži za glavo. Korona kriza je namreč obstoječe trende presekala ter številke potisnila še bolj drastično navzdol. Število nedeljskih obiskovalcev svetih maš, ki je v letu 2019 prvič padlo pod 200 tisoč, se je v prvem letu korone praktično prepolovilo, cerkvenih porok je bilo samo 1.664 oziroma 40% manj kot pred dvajsetimi leti, v letu 2020 je bilo krščenih zgolj še 38% v Sloveniji rojenih otrok.

Verski obredi na daljavo, nato vendarle odprte cerkve pod strogimi PCT pogoji, nevarnost, ki jo predstavlja okužba za starejše ljudi ... vse to je v letu 2020 bistveno vplivalo na izvajanje verske prakse v Sloveniji, priča Letno poročilo Katoliške cerkve v Sloveniji. Če je trend upadanja v večini spremljajočih statistih zadnja leta očiten, pa je tokrat toliko bolj očiten presečni korak navzdol, še posebej pri svetih zakramentih. Konstanta enakomernega padanja

sicer ostaja pri tistih statistikah, ki niso neposredno vezane na koronavirusno situacijo. Po podatkih slovenskih škofij je v Sloveniji 1.507.477 katoličanov, kar predstavlja 71,48-odstotni delež. Ta je v zadnjih desetih letih padel za 6 odstotnih točk. V istem obdobju se je število škofijskih duhovnikov v Sloveniji zmanjšalo za 17,55%, število redovnih pa za 7,5%. Število duhovnikov v Sloveniji je tako zdrsnilo pod 1.000. Novomašnikov je bilo v letih 2019 in 2020 samo po 6, kar je najmanj v zadnjih 77 letih, kot so v pregledu na voljo podatki. Število rojstev v Sloveniji zadnja leta pada – v letu 2020 jih je denimo bilo samo še 18.767 oziroma skoraj 3.500 manj kot leta 2010. Vse to ima za posledico tudi padanje števila krstov. Med letoma 2010 in 2019 je to padlo iz 14.184 na 10.455, v letu 2020 pa je bilo krščenih zgolj 7.332 otrok. Odstotek krščenih otrok glede na

število rojstev v Sloveniji je tako padel z 61,6% leta 2010 na 52% v letu 2019, v letu 2020 pa je padel na zgodovinsko nizki, zgolj 30-odstotni delež.

Podobno je tudi pri podeljenih prvih svetih obhajilih in birmah. Število podeljenih prvih svetih obhajil se je v desetletju 2010-2020 znižalo skoraj za četrtnino – z 11.012 na 8.315, leta 2020 pa je bilo pri obhajilu 11,4% manj otrok kot leto pred tem, ko še ni razsajala epidemija. Tudi število birm je v obdobju 2010-2020 prešlo z 11.875 na zgolj še 8.013 (- 32,5%).

Posebej porazna je statistika cerkvenih porok. Resda je tudi število vseh porok v državi leta 2020 vidno padlo – s 6.672 na 5.214. A od slednjih je bilo cerkvenih le 1.664 oz. 32 odstotkov, kar je zgodovinsko najnižja številka za Slovenijo. Še pred desetletjem je bila pri nas cerkvenih polovica vseh porok.

V primerjavi z letom 2019 so cerkveni statistiki zabeležili 10-odstotno povečanje števila cerkvenih pogrebov, kar po njihovo še dodatno potrjuje državno statistiko o skoraj 17-odstotnem povečanju smrtnosti v letu 2020. To leto so tako duhovniki opravili 16.130 cerkvenih pogrebov, kar je približno 2.000 več kot leta 2010. Delež žarnih pogrebov presega 82%, kar našo državo uvršča med prve na svetu. V Letnem poročilu Katoliške cerkve v Sloveniji poudarjajo tudi, da država verske dejavnosti Katoliške cerkve ne financira, ampak samo sofinancira

tiste dejavnosti, ki so družbeno in splošno koristne (vzdrževanje in obnova sakralne kulturne dediščine, karitativna dejavnost, socialna pomoč, arhivi, šolstvo itd.). Namensko državno pomoč za plačilo prispevkov za socialno varnost sicer prejema 749 duhovnikov, in sicer okoli 164 € mesečno.

A ko bi šlo le za številke – za njimi so ljudje, duše, ki, očitno vse manj, iščejo zveličanje skozi institucijo Katoliške cerkve. Morda se kdo tolaži, da je posredi pač epidemija s svojimi omejitvami ter da ko bo te enkrat konec, se bodo zadeve že nekako uredile. A to bi pomenilo zgolj naivno, lažno upanje. Ljudi bo po tej epidemiji v cerkvene klopi težje vrniti kot kadarkoli. Odpadli so namreč večinoma tisti, ki so obiskovanje cerkva imeli za navado, običaj, nekakšno folkloro. In dve leti posta od tega je dovolj, da so se navlekli drugačnih navad.

Cerkev bo ljudi morala prepričati z vsebino; predvsem pa, da ljudem ponujane kaj, kar jim pestre alternative sodobnega sveta ne morejo dati – odrešenje po Jezusu Kristusu, edinem Božjem sinu.

ODLOMEK PRIDIGE DEKANA LOJZETA GREBENCA NA DEKANIJSKI KONFERENCI 5. 1. 2022:

Sobotno Delo z dne 31. 12. 2021 je prineslo članek s podnaslovom Cerkevna inventura in pove, da je v Sloveniji 71,48% prebivalcev katoliške vere.

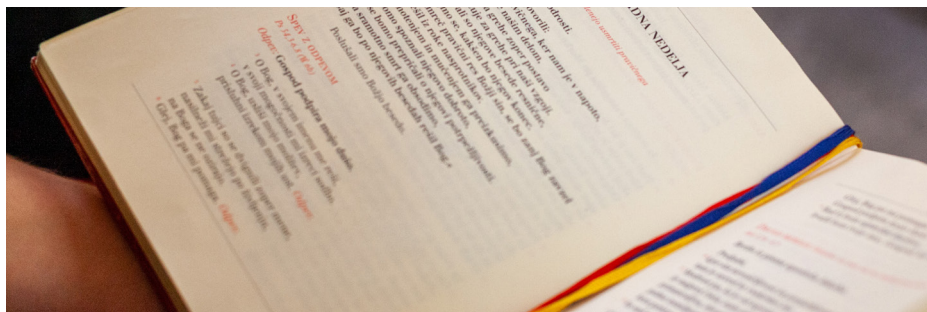
Da imamo 12 škofov in nadškofov, 997 duhovnikov, 2901 cerkev in kapelic. Da je bilo lani krščenih 7332 otrok, 1664 cerkvenih porok in 16.130 cerkvenih pogrebov. Na ljubljanskih Žalah je bilo 925 cerkvenih pogrebov in zunaj Ljubljane še 509. Civilnih pogrebov je bilo 1405, zunaj Ljubljane še 223 civilnih. Pravoslavnih je bilo 41, evangeličanska 2. Za muslimane ni podatka, verjetno so v številu civilnih. Država sofinancira slovensko Cerkev z 0,80€ na prebivalca, Nemčija 200x več, Avstrija 85x več in Hrvaška 12x več.

Seveda gledano z moralnega vidika pa je položaj v Sloveniji veliko težji. Velika večina naših kristjanov nima zadostnega verskega znanja, zato vera ne odgovarja življenjskim

potrebam. To pomanjkljivo versko znanje izhaja že iz časa naših babic. Tisti, ki so bili rojeni pred drugo svetovno vojno, to je tam od leta 1935 naprej, niso imeli praktično nobenega verouka. Ostala je le tradicija prejema zakramentov in obhajanja praznikov.

Druga svetovna vojna je zasejala sovraštvo, kot ga je napovedal italijanski general Rugera, ki je prišel v Ljubljano leta 1942 in je v odgovoru ugledni cerkveni in po sili razmer politični osebnosti podal izjavo, ki je objavljena v Črnih bukvah na strani 217. Tam je zapisano: »Med vami Slovenci bom ustvaril tako sovraštvo, da ga 50 let ne boste mogli odpraviti.«

Žalostno pa resnično. Fasada Cerkve je umazana in številni verjamejo zgolj tej umazaniji. Ko se je že zdelo, da bomo v novi državi bolj svobodno zadihali, smo doživeli še hujšo zadevo, moralne padce naših duhovnikov, bogastvo in pedofilijo. To je po mojem mnenju tisti trn satanov o katerem pravi Pavel, da ga bije. Bog ve, zakaj je to potrebno. Za ponižnost in zavedanje naše nemoči?

KAKO PA JE V ŽUPNIJI SOSTRO V ZADNJIH 10 LETIH:

Zakrament svetega krsta je prejelo:

2011 – 29 otrok,
2012 – 18 otrok,
2013 – 27 otrok,
2014 – 22 otrok,
2015 – 19 otrok,
2016 – 24 otrok,
2017 – 20 otrok,
2018 – 18 otrok,
2019 – 22 otrok,
2020 – 16 otrok,
2021 – 19 otrok.

Prvo sveto spoved in obhajilo je pre- jelo:

2011 – 24 otrok,
2012 – 27 otrok,
2013 – 20 otrok,
2014 – 27 otrok,
2015 – 21 otrok,
2016 – 31 otrok,
2017 – 18 otrok,
2018 – 24 otrok,
2019 – 20 otrok,
2020 – 16 otrok,
2021 – 14 otrok.

K verouku je hodilo:

2011 – 228 otrok,
2012 – 229 otrok,
2013 – 197 otrok,
2014 – 219 otrok,
2015 – 174 otrok,
2016 – 187 otrok,
2017 – 217 otrok,
2018 – 153 otrok,
2019 – 156 otrok,
2020 – 127 otrok,
2021 – 138 otrok.

Zakrament svete birme je prejelo:

2012 – 69 otrok,
2014 – 52 otrok,
2016 – 51 otrok,
2018 – 38 otrok,
2020 – 37 otrok.

Zakrament svetega zakona si je podelilo:

2011 – 3 pari,
2012 – 6 parov,
2013 – 4 pari,
2014 – 5 parov,
2015 – 0 parov,
2016 – 2 para,
2017 – 5 parov,
2018 – 4 pari,
2019 – 4 pari,
2020 – 4 pari,
2021 – 2 para.

Nedeljnikov je bilo:

2011 – 524,
2012 – 510,
2013 – 648,
2014 – 551,
2015 – 500,
2016 – 482,
2017 – 515,
2018 – 477,
2019 – 458,
2020 – 236,
2021 – 258.

Pokopanih je bilo:

2011 – 22 faranov,
2012 – 31 faranov,
2013 – 18 faranov,
2014 – 33 faranov,
2015 – 28 faranov,
2016 – 21 faranov,
2017 – 28 faranov,
2018 – 27 faranov,
2019 – 27 faranov,
2020 – 32 faranov,
2021 – 31 faranov

KAKO PA JE V ŽUPNIJI JAVOR V ZADNJIH 10 LETIH:

Zakrament svetega krsta je

prejelo:

2011 – 2 otroka,
2012 – 2 otroka,
2013 – 2 otroka,
2014 – 1 otrok,
2015 – 4 otroci,
2016 – 3 otroci,
2017 – 1 otrok,
2018 – 4 otroci,
2019 – 2 otroka,
2020 – 4 otroci,
2021 – 3 otroci.

Prvo sveto spoved in obhajilo je pre-

jelo:

2011 – 0 otrok,
2012 – 0 otrok,
2013 – 7 otrok,
2014 – 0 otrok,
2015 – 7 otrok,
2016 – 0 otrok,
2017 – 3 otroci,
2018 – 0 otrok,
2019 – 7 otrok,
2020 – 0 otrok,
2021 – 0 otrok.

K verouku je hodilo:

2011 – 22 otrok,
2012 – 23 otrok,
2013 – 21 otrok,
2014 – 23 otrok,
2015 – 29 otrok,
2016 – 14 otrok,
2017 – 16 otrok,
2018 – 17 otrok,
2019 – 20 otrok,
2020 – 4 otroci (hodijo v Sostro),
2021 – 4 otroci (hodijo v Sostro).

Zakrament svete birme je

prejelo:

2012 – 3 otroci,
2015 – 11 otrok,
2018 – 6 otrok,
2020 – 6 otrok.

Zakrament svetega zakona si je

podelilo:

2011 – 0 parov,
2012 – 0 parov,
2013 – 0 parov,
2014 – 1 par,
2015 – 1 par,
2016 – 0 parov,
2017 – 1 par,
2018 – 0 parov,
2019 – 1 par,
2020 – 1 par,
2021 – 1 par.

Nedeljnikov je bilo:

2011 – 109,
2012 – 110,
2013 – 114,
2014 – 119,
2015 – 117,
2016 – 87,
2017 – 87,
2018 – 81,
2019 – 69,
2020 – 65,
2021 – 58.

Pokopanih je bilo:

2011 – 3 farani,
2012 – 2 farana,
2013 – 6 faranov,
2014 – 4 farani,
2015 – 3 farani,
2016 – 2 farana,
2017 – 3 farani,
2018 – 5 faranov,
2019 – 2 farana,
2020 – 2 farana,
2021 – 5 faranov

VPLIV GLASBE

Tadej Sadar

Pri petju gre za mnogo več kot zgolj za »sodelovanje ljudstva«.

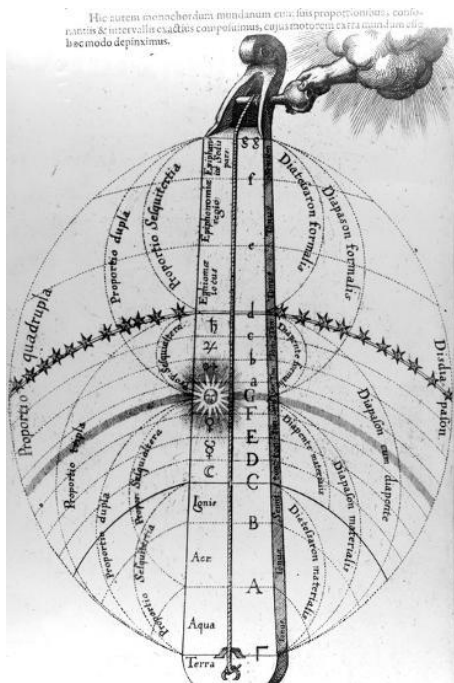
O vplivu glasbe poročajo znanstveniki s področja biologije in medicine. Vsaka vrsta pri obredju »uporablja« glasbo. Znanstveniki celo resno razpravljajo, da je človek s pomočjo glasbe »spregovoril«. Zvočne vibracije imajo učinek za žive celice - krvne celice spremenijo barvo in obliko. Angleški znanstvenik, Robert Fludd je deloval v prvi polovici 17. stoletja. V knjigi *Utriusque Cosmi* je s skico opisal razmerje med makro in mikrokozmosom. Najzgovornejša je Božja roka, ki »uglašuje« isto struno, po kateri sta uglašena tako mikro kot makrokozmos.

Vse naštetu nam govori o tem, da glasba »ni hec«, da je mnogo več kot »zapeti pesem ali dve«.

DAROVI ZA ORGLE

Do 15. 1. 2022 so v župnijsko pisarno prinesli dar za orgle ali nakazali na račun (pri nakazilih direktno na račun lahko pride do zamika objave v Glasu): druž. Pleško 150 €, ob pogrebu JŠ 100 €, druž. Jereb Bec 600 €, nabiralnik v cerkvi 143,52 €; druž. Moškrič (Boga vas) 200 €, božični offer 2257,03 €, ob pogrebu IK 200 €, Katja Tominc 100 €, Ivan Garbajs 10 €, druž. Škoda (Češnjice) 150 €, neimenovani 300 €.

RAZVEDRILO

Pripravila Katarina Trkov

- Katehet vpraša otroke: »Zakaj je pomembno, da smo tiho pri maši?« Suzi dvigne roko: »Da lahko stari ljudje v miru spijo.«
- Prvošolčki se pri verouku učijo o desetih Božjih zapovedih. Po razlagi zapovedi „Spoštuj očeta in mater...“ vpraša katehet: »Ali je kakšna zapoved, kako naj ravnamo z brati in sestrami?« Mali Jožek, najstarejši od treh bratov, se hitro oglasi: »Ne ubijaj.«
- Pri verouku se pogovarjajo o tem, kje je Jezus. Saša odgovori: »V nebesih.« Mimi: »V mojem srcu.« Janezek: »Jezus je v naši kopalnici.« Katehet je začuden in vpraša Janezka, kako to misli. Janezek odgovori: »Vsako jutro, ko moj oči vstane gre do kopalnice, potolče po vratih in zavpije: „Jezus Kristus, a’ si še zmer’ noter?“«

Pobarvanke niso le za otroke, vedno več odraslih se sprošča ob barvanju, zato lahko tudi odrasli pobarvate spodnjo sliko.

ŽUPNIJA

**SV. LENART - SOSTRO
SV. ANA - JAVOR**

**Sostrska c. 1, 1261 Dobrunje
T: 01/5429 738
M: 031 281 888**

E: zupnija.sostro@gmail.com
W: zupnija-sostro.com

TRR SOSTRO

NKBM SI56 0430 2000 3007 469

TRR JAVOR

NKBM SI56 0430 2000 3168 295

Aleš Tomašević, župnik

ŽUPNIJSKA PISARNA SOSTRO

Torek: 8.00 - 9.00
Torek: 15.30 - 16.30
Petek: 15.30 - 16.30

ŽUPNIJSKA PISARNA JAVOR

Ponedeljek: 16.00 - 17.00

SVETE MAŠE

Nedelja: 7.00, 8.30 (Javor), 10.00

Zadnja nedelja v mesecu:

sv. Urh: 10.30

DELAVNIKI:

pon, čet, pet, sob (nedeljska):

18.00

tor, sre: 7.00

ŽUPNIJSKA KARITAS SOSTRO

Vsak prvi ponedeljek v mesecu
ob 17h.

DBS SI56 1914 6501 5232 838

Izdaja: Župnija Sostro

Uredniški odbor: Barbara Feguš,

Aleš Tomašević

Dizajn: Nikola Janušić

Tisk: Salve d.o.o.

Foto: spleta, arhiv župnije

ŽUPNIJSKI KOLEDAR ZA FEBRUAR 2022

- 1. 2.** – Katehetje ob 18.30.
2. 2. – Svečnica; sv. maše: Sostro ob 9h in 18h, Javor ob 18h.
3. 2. – Sv. Blaž, pri sv. maši možno prejeti blažev blagoslov.
5. 2. – Animatorji oratorija ob 19h.
6. 2. – 5. NML; 3. ZS ob 20h.
7. 2. – Karitas ob 17h; po večerni sv. maši Frančiškovi popotniki.
10. 2. – Skupina mladih ob 20h.
11. 2. – 2. ZS ob 20h.
12. 2. – Ministranti ob 10h, Taizejska molitev ob 19h.
13. 2. – 6. NML.
14. 2. – OFS po sveti maši.
15. 2. – Priprava na krščenje ob 17h.
19. 2. – 1. ZS ob 20h.
20. 2. – 7. NML; krstna nedelja
21. - 25. 2. – Zimske počitnice; ni verouka.
21. 2. – ŽPS ob 20h.
22. 2. – Ponovno ob 20h Skupina mladih.
24. 2. – Mladi v poklicu ob 20h.
27. 2. – 8. NML; sv. maša še pri Sv. Urhu ob 10.30.
28. 2. – Ponovno verouk; molitvena skupina ob 17h.

zupnija-sostro.com